

Resolució 509/2022, de 16 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 515/2022

Administració reclamada: Agència de Residus de Catalunya

Informació reclamada: Emetre un informe jurídic.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La Reclamació no és admissible perquè no demana informació pública, és a dir, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública. L'objecte de la Reclamació és la sol·licitud d'informació pública reproduïda per l'antecedent 2: "Sol·licito que m'informeu sobre el deure de dictar una resolució expressa respecte d'una sol·licitud concreta i que em digueu per què la nostra entitat del sector públic de l'administració pública catalana pot eludir el compliment d'aquest deure, en el supòsit que l'eludeixi". Demana informació sobre el deure de dictar resolució expressa davant d'un sol·licitud i sobre els motius del seu eventual incompliment. Informar sobre aquests assumptes requereix l'elaboració prèvia del corresponent informe jurídic, és a dir, una prestació que va molt més enllà d'allò que cal entendre jurídicament per informació pública. En conseqüència, la Reclamació ha de ser inadmesa.

Paraules clau: Entitats de la Generalitat. Informes jurídics. Causes d'inadmissibilitat. Petició d'informes o dictàmens. Informació pública. Sense acte previ.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 30 de maig de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 515/2022, presentada contra l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 9 de desembre de 2021 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'ARC: "Sol·licito que m'informeu sobre el deure de dictar una resolució expressa respecte d'una sol·licitud concreta i que em digueu per què la nostra entitat del sector públic de l'administració pública catalana pot eludir el compliment d'aquest deure, en el supòsit que l'eludeixi". Assenyala com a motiu de la sol·licitud el següent: "La sentència del dia 5 de febrer de 2018 del Jutjat del Social número 28 de Barcelona de la demanda per modificació de les condicions de treball, a la qual feu al·lusió, considera que la comunicació efectiva del canvi del lloc de treball es produeix en el moment de la recepció del burofax, degudament acreditada amb el corresponent comprovant de recepció, i que la

comunicació per correu electrònic és un simple avís. Així mateix, la dita sentència considera que existeix similitud de funcions i tasques (pàgina 6) i que conservo les funcions (inclosa òbviament la funció inspectora). Per altra banda, resoleu que no admeteu a tràmit la reclamació però esteu admetent a tràmit "de facto" des del moment que entreu a valorar-ne el fons".

3. La Reclamació presentada el 30 de maig de 2022 indica que l'ARC no hauria contestat la sol·licitud i la persona reclamant fa les consideracions següents: "L'Agència de Residus de Catalunya inadmet la reclamació del dret a obtenir una resolució expressa de la sol·licitud formal de cessament de les funcions d'inspector, segons la resolució amb data 25 de novembre de 2021".

Fonaments jurídics

1. *Inadmissibilitat de la Reclamació*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 29.2 LTAIPBG, "Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent". L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

En aplicació dels preceptes que s'acaben de citar, la Reclamació no és admissible perquè no demana informació pública, és a dir, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública. L'objecte de la Reclamació és la sol·licitud reproduïda per l'antecedent 2: "Sol·licito que m'informeu sobre el deure de dictar una resolució expressa respecte d'una sol·licitud concreta i que em digueu per què la nostra entitat del sector públic de l'administració pública catalana pot eludir el compliment d'aquest deure, en el supòsit que l'eludeixi". Demana informació sobre el deure de dictar resolució expressa davant d'una sol·licitud i sobre els motius del seu eventual incompliment. Informar sobre aquests assumptes requereix l'elaboració prèvia del corresponent informe jurídic, és a dir, una prestació que va molt més enllà d'allò que cal entendre jurídicament per informació pública. En conseqüència, la Reclamació ha de ser inadmesa perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública (article 33.2 RGAIP).

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de juny de 2022, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 515/2022 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.